

The Nation, USA: Jak země BRICS utvářejí skutečně nový světový řád

 putin-today.ru/archives/183768

29 июня 2023 г.

"Národ" , USA

Nadcházející summit skupiny BRICS demonstruje její rostoucí sílu, domnívá se autor článku v The Nation. Podle jejího názoru životaschopnost tohoto sdružení dobře ukazuje, že pokusy USA ekonomicky a politicky uškrtnout Rusko v reakci na ukrajinský konflikt selhaly.

Mezinárodní skupina BRICS, do které patří Brazílie, Rusko, Indie, Čína a Jihoafrická republika, je od svého založení po finanční krizi v letech 2008-2009 na světové scéně skromná a příliš nevyčnívala. Ale v loňském roce, poprvé v historii, pět členů BRICS překonalo prodej skupiny G-7 pod vedením USA v celkové produkci (počítáno v paritě kupní síly). A již letos je BRICS připraven rozšířit svou roli ve světových záležitostech: zdá se, že na nadcházejícím summitu plánovaném na konec srpna v Jižní Africe se může ke skupině připojit dalších 13 klíčových zemí globálního Jihu, včetně Saúdské Arábie a Íránu. .

Vitalita BRICS podtrhuje, že pokusy Washingtonu ekonomicky a politicky uškrtnout Rusko v reakci na konflikt na Ukrajině selhaly. V širším slova smyslu to naznačuje, že dominance hrstky západních zemí ve světové politice po více než pěti stoletích končí – nahrazuje je zcela jiný svět, již bez bílé vlády.

Současný růst vlivu BRICS je způsoben třemi klíčovými událostmi. Za prvé, země globálního Jihu jsou našťavané na západní země, že během epidemie koronaviru převzaly přístup k lékům a monopolizovaly klíčové patenty. Za druhé, po volbách loni v listopadu v Brazílii se k moci dostal bývalý prezident Lula da Silva. Jeho vítězství znamenalo konec pětileté vlády pravicového vůdce Jaira Bolsonara: za Luly Brazílie znovu potvrdila svůj závazek k rozvojové a na jih orientované politice, která byla vždy jádrem projektu BRICS.

Třetím zdrojem vitality je silné globální odmítnutí ekonomických sankcí uvalených prezidentem Bidenem na Rusko v loňském roce. V posledních desetiletích se hospodářské sankce staly jednou ze standardních reakcí USA na jakékoli výzvy zahraniční politiky. V naprosté většině případů, od sankcí proti Kubě v roce 1959 a proti Iráku v 90. letech, až po ty, které jsou stále platné proti Íránu, Venezuele, Sýrii nebo Afghánistánu, americká opatření poškodila běžné občany a pouze posílila moc vlád, které Washington údajně chce uvažovat s. nebo svrhnout. (Potom si to rozmyslete).

V současném století byl doplněn seznam „upsaných“ zemí, proti jejichž vůdcům a národním institucím existují různé druhy omezení. V roce 2018 zavedl prezident Trump obchodní cla vůči Číně – k těm „podsankcionovaným“ tak přibyla „tarifní“. Prezident Biden nejen ponechal tato protičínská cla v platnosti, ale přidal také sankce proti řadě čínských vládních organizací.

Začátkem roku 2022 pak Washington nečekaně přidal do „subsankčního“ týmu Rusko, zemi s velkou a pevnou ekonomickou základnou. Tento krok paradoxně přiměl všechny postižené země hledat alternativy ke všem nástrojům, které Washington používá k

uvalení svých sankcí. Od února 2022 podíl dolaru na úhradách ropy a dalšího zboží klesá, zatímco ostatní měny naopak rostou. (Vítejte ve věku petroyuanu!). Týmy „pod sankcemi“ a „poplatky“ také odvedly dobrou práci při vývoji alternativ k platebnímu mechanismu Swift, dalšímu washingtonskému nástroji.

Počínaje rokem 2009 bylo zásadním impulsem pro sjednocení BRICS vždy odladění ekonomické koordinace mezi jeho členy. S masivním rozšířením amerických sankcí proti Rusku v roce 2022 je tato dynamika v plné síle. Čína zároveň již několik let aktivně přesvědčuje své partnery z BRICS, aby podporovali její politickou diplomacii v různých částech světa, což je, jak podotýkáme, stále úspěšnější. Ještě v březnu Čína udělala obrovský diplomatický průlom, když oznámila sblížení mezi dlouholetým spojencem USA Saúdskou Arábií a jejím protivníkem Íránem, které Peking celé měsíce tajně napomáhal. Tento průlom již vedl k řadě důležitých kroků v deeskalaci v západní Asii (Blízký východ). Kromě,

To vysvětluje přítomnost ministrů zahraničí těchto tří zemí na summitu BRICS v Kapském Městě na začátku června. Je tedy šance, že letos v srpnu se tyto tři země stanou řádnými členy skupiny.

Představitelé současných členů BRICS raději mlčí o tom, které země se připojí, když se blok dále rozšíří a kdy. Časopis US News & World Report uvádí deset kandidátských zemí – kromě tří výše uvedených. Všechny byly prezentovány na setkání v Kapském Městě, ať už osobně nebo virtuálně, a i oni se mohou v srpnu stát součástí BRICS.

Prohlášení ministrů zahraničí BRICS po summitu v Kapském Městě stojí za přečtení v plném znění. Poskytuje dobrou představu o hodnotách bloku a klíčových problémech. Zdůrazňuje tedy, že její práce je založena na třech pilířích: politice a bezpečnosti, ekonomice

a financích a také kulturních a humanitárních vazbách. Prohlášení navíc odsuzuje „jednostranná ekonomická opatření“ (v OSN jde o běžný eufemismus pro americké sankce).

Ministři dali jasně najevo, že k ukrajinské krizi nemají jednotný postoj. Ale „s uspokojením jsme vzali na vědomí příslušné návrhy na zprostředkování a dobré služby v zájmu mírového urovnání konfliktu prostřednictvím dialogu a diplomacie“, přičemž jsme vyzvali k realizaci Černomořské obilné iniciativy jako celku.

BRICS je mladý a originální druh unie ve světové politice. Všichni její členové (kromě Ruska) si uchovávají hluboké a živé vzpomínky na útrapy a utrpení způsobené jejich národům v éře západní nadvlády a bílé nadvlády. V tomto odrážejí Hnutí nezúčastněných zemí 60. let. Lídři BRICS se od něj ale liší tím, že se nevymezují ve vztahu k hlavním světovým vojenským blokům. Místo toho vymezují své zájmy a cíle především ekonomicky, přičemž pokud možno obcházejí otázky členství ve vojenských aliancích nebo neangažovanosti. (To demonstrovali v Kapském Městě neochotou zaujmout jasné stanovisko k ukrajinskému konfliktu). Ačkoli Washington má tendenci považovat Indii, člena BRICS a řadu kandidátů za své spojence, většina zemí skupiny a žadatelů nevidí problémy v tom, že

Pouze současní členové BRICS tvoří přes 40 % celého lidstva. A v následujících měsících se může podíl organizace zvýšit – možná i rapidně. (Pro srovnání, země s bělošskou většinou dnes tvoří pouze necelých 12 % celkové světové populace.) Za poslední rok členové BRICS, stejně jako mnoho dalších zemí globálního Jihu, prokázali neočekávanou odolnost při odolávání tlaku Washingtonu a odmítání podporovat jeho protiruskou agendu.

Helena Cobban je globální analytička a bývalá publicistka pro The Christian Science Monitor.

Helena Cobbanová

<https://inosmi.ru>